ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΣΟΠΕΝ

ΣΤΑ ΕΚΑΤΟΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ

Στις 17 τοῦ 'Οκτώβρη, συμπληρώνονται ἑνατὸ χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατο μιᾶς ἐξαιρετικῆς μεγαλοφυΐας, ποὺ ἡ μαγεία τῶν ἤχων καὶ ἡ ἁρμονία τῶν φθόγγων της, ραΐζει τὶς καρδιὲς τῆς εὐαίσθητης ἀνθρωπότητας, στὶς κουραστικὲς τοὺτες στιγμές της — τῆς ἀγωνίας γιὰ τὸ μέλλον της. Τοῦ Φρειδερίκου Σοπὲν. Πρὶν ἑκατὸ χρόνια, τὸ δειλινὸ τῆς 17 τοῦ 'Οκτώβρη τοῦ 1849 ἔσβυνε ἤρεμα, κοντὰ στὴ μεγάλη ἀγαπημένη του, τὴ Γεωργία Σάνδη ὁ μάγος τῶν πιὸ μελωδικῶν — καὶ πιὸ παράξενων, ἦχων, βγαλμένων ἀπὸ τὴν τραυματισμένη ψυχὴ του, τραυματισμένη ἀπὸ τὰ εἴκοσί της χρόνια. Γιατί, ἡ λευτεριὰ πού πόθησε γιὰ τὴν σκλαβωμένη πατρίδα του, τὴν Πολωνία, δὲν ἤρθε... Παρόλο, ποὺ ἡ φλογερὴ φιλοπατρία του στάθηκε ὁ ἐμπνευστὴς ἢ ρυθμιστὴς τῆς ὑπέροχης μουσικῆς ἐμορφιᾶς του. 'Εμορφιᾶς ποὺ μᾶς χάρισε τὰ σπαρακτικά, καὶ παθητικὰ συναισθήματά του, γιὰ τὰ δυὸ παντοδύναμα πάθη του—τὴ φιλοπατρία καὶ τὸν ἔρωτα.

Καὶ ὅσο περνοῦσε ὁ καιρὸς ,τόσο καὶ οἱ ψυχικὲς του ταλαιπωρίες πλήθαιναν, τόσο ἡ μελαγχολία του γινόταν τὸ μόνιμο στοιχεῖο τῆς ψυχῆς του. Ποὺ εἶχε τὸ συνεπακόλουθο, νὰ φθείρει τὴν ὑγεία του, ὁλοένα πιὸ πολύ, γιὰ νὰ τὸν ὁδηγήσει, νέον ἀκόμη, στὰ σαράντα του χρόνια, στὴν ἀτελείωτη σιωπή...

'Εκεῖ ποὺ θὰ σταθοῦμε περισσότερο, σὲ τοῦτο τὸ σημείωμά μας, ἐλάχιστο φόρο, χρέους, μπροστὰ στὸ μεγάλο τῆς τέχνης ἱεροφάντη, αὐτὸ ποὺ ταιριάζει στὴν οὐσία τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τοῦ ἀσυλλήπτου καὶ μοναδικοῦ, «τοῦ περιπατητῆ τοῦ ὀνείρου», εἶναι ἡ χάρη ποὺ ἔχει, νὰ μεταπηδᾶ, ἀπὸ τὸ ὄνειρο, στὶς ἐπαναστατημένες ἐνρήξεις τοῦ πάθους... Γιὰ τὴν σκλαβωμένη πατρίδα του, τὴν Πολωνία, καὶ γιὰ τὸν ἔρωτα...

Τὸ δυνατὸ αὐτὸ αἴσθημα τῆς φιλοπατρίας μεταβάλλει τὸ ρωμαντικὸ μελωδὸ σὲ ὑψυπαθῆ ἐπαναστάτη, μὲ δύναμη ἄφθαστη, μὲ πάθος πρωτοφάντο.

Οἱ «Μαζοῦρκες» του, τὰ ζεστὸ γνωστὰ «Βάλς» του, μὰ πιὸ πολὺ οἱ «Πολωνέζες» του, χαραχτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς τέχνης του, εἶναι ἐμπνευσμένα ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς χοροὺς τῆς πατρίδος του. 'Η Ζη πρὸ παντὸς «Πολωνέζα» κλείνει στοὺς ξένους της ἠρωϊκὴ φλόγα καὶ ἀσυγκράτητη ἐπαναστατικὴ ὁρμὴ καὶ ἐνεργητικότητα. 'Ενῶ ἡ Ση, συγκεντρώνει τὶς ψυχικὲς του διαταραχὲς, ποὺ τὶς ἐμπνέει, τὸ ὑψηλό αἴσθημα γιὰ τὴν ἱστορία καὶ τὴ μοῖρα τῆς πατρίδας του.

Σ' αὐτὴν τὴν ἰδιότυπη μουσικὴ τὴ χαρακτηριστικὰ προσωπικὴ τοῦ Σοπέν, στὶς Πολωνέζες καὶ λοιποὺς χορούς, τὸ ἐθνικὸ χρῶμα ἔχει ἀποδοθεῖ σὲ μουσικὴ δημιουργία τόσον παραστατική, ποὺ, ἴσως, κανένας συνθέτης δὲ μπόρεσε ν' ἀποδώσει, τόσον ἔντονα, σὲ μορφὴ, ὕφη, πλοκὴ καὶ χρῶμα. Μὰ ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἀπόλυτα δικό του, ποὺ παρέχει ἰδιαίτερη γοητεία, ποὺ μ' αὐτό, ὁ ἀπαράμιλλος, ζητάει νὰ φτάσει, ἢ νὰ πλησιάσει,—τὸ θεῖο κ' ἀνέφικτο—εἶνε τὸ ἰδανικὸ τῆς γαλήνης, μέ τὶς «Νυχτωδίες» του. Στὶς «Μπαλλάντες» του—ποὺ εἶνε καὶ οἱ τέσσαρες γραμμένες στὸν ἴδιο χρόνο ἡ φαντασία τοῦ τεχνίτη, στὴ μεθυστικὴ της διέγερσει, βρίσκεται, στὶς πιὸ ἔξοχες στιγμὲς τῆς ἀφηγηματικῆς της γοητείας. Καὶ μὲ τοῦτο τὸρυθμό, μᾶς ἱστορεῖ τὰ ἐξαίσια δράματα ποὺ περνοῦν ἀπὸ τὸ στοχασμό του: ὁράματα καὶ μάγια, ὀνειροπολήματα καὶ μυστικὲς λατρεῖες, θρύλοι καὶ ὀπτασίες ἀέρινες, καϋμοὺς ὁλόγλυκους... Στὰ «Πρελούδια» του,—ποὺ σπάνια νὰ μὴ στολίζουν τὰ ρεσιτάλ τῶν πιανιστῶν—αὐτὰ τὰ χαριτωμένα σκίτσα, κρύβουν τὴ ψυχὴ τοῦ μεγάλου τεχνίτη, ἐνῶ τὰ «Λύτοσχεδιάσματά» του, εἶναι παιχνίδια χαρούμενα, ἤχων, χρωμάτων, ρυθμῶν,

Οἱ «Σπουδὲς» του, εἶνε ἡ τελειότερη πραγματοποίηση τῆς τέχνης καὶ τῆς τεχνικῆς του. Σ' αὐτὲς, ὁ Σοπὲν, μὲ τὴ χάρη τῆς ἑρμηνείας, συνδυασμένη μὲ τὴ μεγαλοφυΐα τοῦ συνθέτη, γιὰ τὴ λύση τῶν τεχνικῶν δυσκολιῶν φθάνει, σὲ ὕψη ὑπέροχα, δείχνει τὴν ἐπίμονη προσπάθεια τοῦ δημιουργοῦ γιὰ νέες μορφὲς τελειότητας τοῦ ὀργάνου (πιάνου) ποὺ ὁλόψυχα τὸν ἀπορροφοῦσε.

Τὸ ἔργο τοῦ Σοπὲν δὲν εἶνε — ποσοτικὰ—μεγάλο. Εἶνε ὅμως ἄφθαστο σέ μουσικὸτητα, παντοδύναμο στὴν ἔκφραση τοῦ πάθους: τοῦ ἔρωτα καὶ τῆς φιλοπατρίας...

«Σκόρπι φτερὰ καὶ συντρίμμια». Ἔτσι ἀποκαλεῖ ὁ Σοῦμαν, τὸ ἔργο τοῦ Σοπέν. Νοσταλγίες καὶ θύμησες, λαχτάρες καὶ πόθοι, χαρὲς ποὺ ζήτησε μὰ δὲ βρῆκε, ἐλπίδες χρυσόφτερες ποὺ ἔγιναν καπνοὶ καὶ στάχτη! Αὐτὴ ἦταν ἡ ψυχὴ τοῦ Μάγου τῶν ἤχων. Τέτοιο εἶνε καὶ τὸ ἔργο του. Ποὺ πάντα θὰ ραΐζει τὶς εὐαίσθητες καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων.

Νώτης Νησώτης

Μικρὰ νέα

Ἤρχισαν τὰ μαθήματα τῶν σχολείων καὶ βιβλία δὲν ὑπάρχουν.

—Τὸ ἴδιο συμβαίνει εἰς πολλὰ σχολεῖα καὶ μὲ τὰ θρανία.

—Εἰς τὰ ὁλίγα ποὺ ὑπάρχουν στριμώγνονται ἀνὰ 4 ἢ 5 μαθηταί.

—Ὅσον ἀφορᾷ τὰ βιβλία, τὰ περισσότερα δὲν θὰ βρεθοῦν, ἡ ἐκτύπωσις δὲ ὁλίγων θὰ πραγματοποιηθῇ μετὰ . . . δίμηνον περίπου

—Τραγικὴ εἶναι ἡ κατάστασις γιὰ τοὺς μικροὺς μαθητὰς ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ πηγαίνουν στὸ σχολεῖο.

—Περιοικοι τῶν στρατώνων παραπονοῦνται γιατὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἔξοδος τῶν στρατιωτῶν καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν ὁδὸν Ἐγλυκάδος ὁδοῦ,

—Δὲν εὑρίσκομεν παράλογον τὸ παράπονον.

—Ἡ ψύχρα τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐξηφάνισεν ὡς διὰ μαγείας καὶ τοὺς τελευταίους ἐπιμένοντας νὰ κάνουν μπάνιο περίπου χειμωνιάτικα.

—Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσε ὁ ἥρως τῆς Μάχης Ἰάσων Ζηργάνος, ποὺ διέπλευσε τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ Ρίου μέχρι Πατρῶν εἰς 4 ὥρας καὶ 18 λεπτά.

—Κυκλοφοροῦν νέα χαρτονομίσματα τῶν 5. 000 δραχμῶν.

—Διαφέρουν ἀπὸ τὰ παλαιὰ ὡς πρὸς τὸ χρῶμα καὶ ἔχουν τὴν προσθήκην «Τρίτη ἔκδοσις»,

—Ὁ Ἀφγανὸς Βασιλεὺς ποὺ ἦλθε πρὸ ἡμερῶν εἰς Ἀθήνας ἔλαβε πρὸ τινος διαζύγιο ἀπὸ ... 6 γυναῖκες.

—Ἂς σημειωθῇ ὅτι ἔχει... ἢ μᾶλλον δὲν ξέρει πόσες ἔχει.

—Εἶναι μωαμεθανὸς τὸ θρησκευμα, τὸ δὲ κοράνιον, παλαιᾶς ἐκ ἐκδόσεως, θεωρεῖ ἁμάρτημα ἕνα μόνον γάμο...]

Ἀνανήφοντες

Εἰς τὸν κ. Διοικητὴν Ἀσφαλείας ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῶν κάτωθι θερμαὶ πατριωτικαὶ ἐπιστολαί, ἀποκηρυσσόντων τὴν ξενόδουλον ἀνταρσίαν, Κ. Κ. Ε. καὶ τὰς παραφυάδας του, τὴν ψευδοκυβέρνησιν κλπ.καιδηλοῦντων ὅτι τάσσονται ἀνεπιφυλάκτως παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς πατρίδος, ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

Ζαρωτιάδης Ἀλέκος Χαραλάμπους Νικαΐας 51 Λον Τάγμα Σκαπανέων, Βλάχος Στέφανος Γεωργίου Κανακάρη 140, Καραγιάννης Ἀνδρέας τοῦ Ἀντωνίου Ζαβλάνη 10, Σπηλιώτης Χαρίλαος τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντου 178 καὶ Χανιώτης Θωμᾶς τοῦ Νικολάου Σαχτούρη 79, ἅπαντες Γ. Εἰδ. Τάγμα ὁπλιτῶν, Ράλλης Ἀνδρέας τοῦ Γεωργίου κάτοικος Αἰγίου φυλακαὶ Ἀβέρωφ. Ὁμοίως εἰς τὴν αὐτὴν Ἀρχὴν οἱ καταδικασθέντες ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Στρατοδικείου εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, τρεῖς κατωτέρω ἀπέστειλαν ἐκ τῶν φυλακῶν Ἀκροναυπλίας ὑπευθύνους δηλώσεις καὶ θερμὰς ἐπιστολάς. 1) Κοβέβελας Ἀνδρέας τοῦ Ξ. Σ. Ο. 2 Χιγόπορος Παναγιώτης τοῦ Βελισσαρίου Φράτη 1, καὶ 3 Γιαννούλης Ἀθανάσιος τοῦ Θεοδώρου Γιαννιτσῶν 4

Ὁ ἐξ Αἰτωλικοῦ Στρατιώτης Κωνσταντῖνος Παν. Κουρκουτσάκας καὶ Καραπαναγιώτης Κωνσταντῖνος τοῦ Εὐστρατίου καὶ τῆς Ζωῆς ἐκ Σταμνῶν καὶ κάτοικος Αἰτωλικοῦ μᾶς ἀπέστειλαν διὰ τοῦ Ὑπουργείου Τύπου θερμὰς ἐπιστολὰς καὶ ὑπευθύνους δηλώσεις.

Ἐπιστολὰς ἀπέστειλαν οἱ κάτωθι Παναγ. Στ. Κουζέλης ἐκ Γραμματικοῦ Μεσολογγίου, Δημ. Ἰω. Κουτσόπης ἐκ Νιγρίτης, Ἀνδρ. Ἀντων. Καραγιάννης ἐκ Πατρῶν ὑπηρετοῦντες εἰς Γ. Ε. Τ. Τ. Σ. Τ. Ο. 902 β'. καὶ οἱ Κωνστ. Παν. Κωστόπουλος ἐκ Πατρῶν καὶ Δημ. Διον. Καταρέλος ἐκ Χαυβάτων Κεφαλληνίας.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΛΗΣ

Ἐκτίθεται εἰς μυστικὴν δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ προμήθεια τῆς κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1949—1950 ἀναγκαιούσης γραφικῆς ὕλης τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 12 μεσημβρινὴν ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς.

Ὅροι κλπ. παρὰ τῇ Διευθύνσει Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν

Ὁ Δημαρχῶν
Φ. ΠΑΔΑΙΟΛΟΓΟΣ

Διὰ τὰς Κυρίας καὶ Δίδας

COUP DE VENT

Μὲ μιὰ ἐλαφρὰ περμανάντ παρουσιάζετε τὸ πιὸ μοδέρνο χτένισμα. Καὶ αὐτὰ θὰ τὰ ἀποκτήσετε μόνον στὸ κομμωτήριον

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΣΕΛΛΗ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 29
Τηλέφωνον 27—46

ΜΑΚΑΒΡΙΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΗΣ ΝΕΚΡΗΣ ... ΚΟΥΝΙΟΤΑΝΕ..!

Γεγονὸς ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ καὶ θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ δίχως ... πιπέρι κι' ἁλάτι. Εἶχε πεθάνει μιὰ γρηὰ γειτόπισσά μου ποὺ εἶχε αἰσίως ξεπεράσει τὰ ὀγδόντα της χρόνια. Μιὰ ἀγαθὴ, ὁ Θεὸς ἂς τὴν συγχωρήσῃ, γρηοῦλα ποὺπερνοῦσετὶςτελευταῖες τηςἡμέρες, μὲ τὴν ἀγάπη τῶν δύο της θυγατέρων, ποτίζοντας τὰ λουλούδια της καὶ χαϊδεύοντας τὸ γάτοτης τὸν «Τζιντζιφιόγκο».

Πάντα καλὲς κι' ἀγαπημένες ἡ γρηὰ καὶ οἱ κόρες της μὲ ὅλους τοὺς γείτονες, μᾶς κάμανε ὅλους νὰ τρέξουμε καὶ νὰ συγκινηθοῦμε. Κι' ἀπὸ τοὺς πρώτους εἴμουν κι' ἐγώ, ποὺ εἴμουν ὁ πιὸ κοντινὸς γείτονας. Πρόθυμα δὲ ἀνέλαβα κι' ἔτρεξα νὰ τακτοποιήσουν ὅλες τὶς διατυπώσεις ποὺ ἐχρειάζοντο γιὰ τὴν ταφὴ τῆς γρηοῦλας, μιὰ καὶ οἱ δυὸ ἀπαρηγόρητες κόρες της δὲν εἶχαν στενὸ συγγενῆ.

* *
*

Καὶ τῶρα μπαίνουμε εἰς τὸ δρᾶμα. Ἂν εἶμουνα θεατρικὸς συγγραφέας θὰ ἄρχιζα: Ἡ σκηνὴ παριστᾶ ἕνα φτωχικὸ δωμάτιο ποὺ θαμπόφωτα φωτίζεται ἀπὸ μιὰ λάμπα τοῦ πετρελαίου. Γύρω — γύρω καθίσματα μὲ γυναῖκες περασμένες στὰ χρόνια, ποὺ τὰ πρόσωπά τους ἐκδηλώνουνε θλῖψι καὶ πόνο. Δυὸ μεσόκοπες νέες κλαῖνε σπαρακτικὰ γιὰ τὸ χαμὸ τῆς ἀγαπημένης των μάνας ποὺ ἄψυχη βρίσκεται μέσα στὸ φέρετρο, στὸ κέντρο τοῦ δωματίου, φορτωμένο μὲ λουλούδια καὶ πρασινάδες, ποὺ τὰ πότιζαν τὰ χέρια τῆς πεθαμένης. Καὶ κοντὰτους παράστεκα σᾶν νέος χήλιθιος κι' ἐγώ.

Ξαφνικὰ ἄκουσα ἀπότομα μιὰ σπαρακτικὴ φωνή.

—Τὸ χέρι τῆς πεθαμένης . . . κουνιέται..!

Ἕνας κρῦος ἴδρωτας μὲ περιέλουσε σᾶν νὰ μοῦ εἶχαν ἀβειάσει ἀπὸ τὸ κεφάλι ἕνα ... βαρέλι παγωμένου νεροῦ, ἡ σκέψις μου θόλωσε καὶ τὰ μάτια μου τρομαγμένα κατευθυνθήκανε πρὸς τὸ χέρι ποὺ νόμοι φυσικοὶ καὶ ὁρισμοὶ ἀπαράβατοι τῆς ἐπιστήμης, δὲν ἐπιτρέπουν νὰ ... κουνιέται ... Κι' ὅταν κι' ἐγὼ πείσθηκα ὅτι τὸ χέρι . . . κουνιότανε, βρέθηκα μὲ δύο πήδους στὴν πόρτα, ἀκολουθοῦντας στὸ φρενήρη δρόμο της φυγῆς των, τὶς συντροφισσες τῆς νυκτερινῆς μεταθανατίου συγκεντρώσεως.

Μπήκανε στὴ διπλανὴ κάμαρα, κάποια ἡ πιὸ ψύχραιμη, ἔκλεισε τὴν πόρτα ἀπὸ πίσω της καὶ ἄρχισαν οἱ ἐξηγήσεις.

—Τὸ ἔβλεπα ἀπὸ ὥρα σᾶν νὰ κουνιέται.

—Καὶ μὲ μοῦ φάνηκε κυρὰ Καλομοίρα πῶς ἀνακατεύτανε.

—Τὰ εἶδα καὶ ἐγὼ ἡ ἄτυχη Μελπομένη μου!

Οἱ δὲ κόρες τῆς νεκρῆς μὲ παρακαλούσανε ἱκευτικὰ νὰ τρέξω νὰ φέρω παπᾶ καὶ γιατρὸ γιατὶ ἡ μάννα τους ζοῦσε.

Ὁ δὲ ἡλίθιος ἐγώ, πέριξ τοῦ ὁποίου εἶχαν μαζευτεῖ ὅλες αὐτὲς οἱ τρομαγμένες γυναῖκες πιὸ τρομαγμένος ἀπ' αὐτὲς προσπαθοῦσα νὰ ἐπιβληθῶ στὸν ἑαυτό μου καὶ νὰ ξεκαθαρίσω τὸ θολωμένομυαλόμου. Μὰ βέβαια, κατώρθωσα ἔπειτα ἀπὸ ὥρα νὰ ψιθυρίσω, ἡ ἡ νεκρὴ θὰ ἔχῃ πάθει νεκροφάνεια ἢ κάτι ἄλλο ...ἀφύσικο θὰ συμβαίνῃ.

Καὶ παίρνοντας θάρρος ἀπὸ ντροπὴ πρὸς τὶς γυναῖκες ποὺ μὲ κυττοῦσαν σὰν ἥρωα καὶ σωτῆρα καὶ ἀπὸ τὰ παραπάνω λόγια, ἀνοίγω ξανὰ διάπλατα τὴν πόρτα τοῦ δωματίου τῆς πεθαμένης, μὲ πρόθεσι νὰ πλησιάσω στὸ φέρετρό της καὶ νὰ διαπιστώσω τὰ γεγονότα.

Γιολλές φορὲς χτύπησατὸ κουτὸ μου κεφάλι γιὰ βλακώδικες ἀποφάσεις ποὺ ἔπαιρνε. Ἀλλὰ τοῦτη τὴ φορὰ ἤθελε τὸ λιγότερο σπάσιμο.

Διότι διαπλατώνοντας τήνπόρτα εἴδαμε τὸ ἀριστερὸ χέρι τῆς πεθαμένης μετέωρο σὲ ὕψος τουλάχιστον δέκα ἑκατοστῶνκαὶ μάλιστα σᾶν νὰ τρέμει. Τόσος δὲ ὁ τρόμος μας ἦταν ποὺ οὔτε ἐγὼ οὔτε οἱ γυναῖκες βρήκαμε δυνάμειςγιὰ νὰ ξανατρέξουμε νὰ κλείσουμε ξανὰ τὴν πόρτα. Καὶ σὰν κάτι νὰ βάραινε τὰ πόδια μας μείναμε καρφωμένοι στὴ θέση μας καὶ παρακολουθοῦσαμε μὲδιεσταλμένα ἀπὸ τὴ φρίκη τὰ μάτια, τὸ χέρι ὁποῦ... αἰωρεῖτο.

Εὐτυχῶς ὅμως ποὺ ὁ Θεός μᾶς ἐλυπήθηκε! Καὶ σὲ λίγα δευτερόλεπτα "εἴδαμε τὸν καταραμένον τὸν «Τζιντζιφιόγκο» τὸν γάτο τῆςπεθαμένης ποὺτόσο τὸν ἀγαποῦσε νὰ βγαίνει κάτω ἀπὸ τὸ μετέωρο χέρι της.

Τι εἶχε συμβεῖ, θὰ τὸ καταλάβατε! Ὁ γάτος σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ κανεὶς δὲν θὰ ἦταν μέσα στό δωμάτιο, θὰ πῆγε καὶ θὰ χώθηκε ἀπὸ συνήθεια, κοντὰ στὴ νεκρὴ καὶ ζητῶντας ζέστη κρύφτηκε κάτω ἀπό τὸ χέρι της. Καὶ...τὸ ἀπίστευτο εἶναι ὅτι καμμιὰ ἀπὸ τὰς ἐκπροσώπους τοῦ ἀσθενοῦς φόλου ἔπαθε τίποτε συνεπεία τοῦτραγικοῦ περιστατικοῦ. Μόνον ἐγὼ ὁ δυνατὸς ἄνδρας κρεββατώθηκα ἀπὸ τὸν τρόμο μου, κάμποσες μέρες κι' ὅταν συνῆλθα μοῦ ἀφηγήθηκαν πῶς φώναζα στοὺς ἐφιάλτες μου: . «Τό χέρι τῆς πεθαμένης, κουνιέται»!

Χ. Βευνᾶς

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του, Γεροκωστοπούλου 26 τηλ. 22—10.

Ὁ ὀδοντίατρος κ. Διαμάντης Βαγενᾶς ἐπανελθὼν ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του. Τηλ. 35 — 14

Ὁ Ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ 4—8 ἐν τῷ Ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἀριθ τηλ. 35-58

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανὰ κάρη 127.

Ὁ Ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ καὶ ἡ ὀδοντίατρος ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. .22—58

Ὁ Μαιευτὴρ—Γυναικολόγος Ἠλ. Λάζαρης ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φερραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟ

15ον

Ἕνα πρωῒ στὸ στρατόπεδο τοῦ Λυμπεροπούλου μᾶς ἐπροσταξαν οἱ Γερμανοὶ φρουροὶ νὰ μαζεύσουμε τὰ πράγματά μας καὶ νὰ μποῦμε στὴ γραμμὴ δυὸ-δυό. Μᾶς εἶπαν ὅτι τὸ στρατόπεδο διελύετο καὶ θὰ μᾶς μετέφεραν ἄλλους στὶς φυλακὲς τοῦ Μαργαρίτη, ἄλλους σὲ ἄλλες φυλακὲς κοντὰ στὸν Ἅγιο Διονύση, καὶ ἄλλους στὸ στρατόπεδο συγκεντρώσεως ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Παντοκράτορα.

Φορτωθήκαμε τὰ πράγματά μας καὶ σὲ διάστημα δέκα λεπτῶν ἀπετελέσαμε τρεῖς φάλαγγες σύμφωνα μὲ τὸ ὀνομαστικὸ διαχωρισμὸ ποὺ ἔκαναν οἱ Γερμανοί.

Ὁ Πολυμερόπουλος, ὁ Τουρούκης, ὁ Δίπλας καὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ τὰ Ροΐτικα ἀπετέλεσαν τὴν φάλαγγα γιὰ τὸν Παντοκράτορα, ὁ Ξάνθης καὶ οἱ Ἀμαλιαδίτες γιὰ τὸν Ἅγιο Διονύση καὶ ἐγὼ μὲ ἄλλους Πατρινοὺς καὶ τὸν Λαϊκὸ Ἐπίτροπο τῆς Ἐαμοκρατίας τοῦ Μεσολογγιοῦ Βασίλη Παπαθεοδώρου ἐσχηματίσαμε τὴν φάλαγγα γιὰ τὰς φυλακὰς τοῦ Μαργαρίτη.

Στὸ δρόμο ὅταν μᾶς πήγαιναν συναντηθήκαμε μὲ μιὰ φάλαγγα κρατουμένων ποὺ τοὺς μετέφεραν στοὺς στρατῶνες. Τὸ μεσημέρι πληροφορηθήκαμε ὅτι τοὺς ἐξετέλεσαν.

Στοῦ Μαργαρίτη τὰ πράγματα ἦσαν διαφορετικά. Ὑπέστημεν τὸν κλιβάνισμὸ ἀπὸ τὸν παληὸ ὄβρονομέα τοῦ Δήμου μου, Μεσολογγίτη, ἐγκατεστημένο ἀπὸ χρόνια στὴν Πάτρα κ. Κώστα Κυπραῖο καὶ ἀντικρύσαμε τὸ χαρούμενο πρόσωποτοῦ Μεσολογγίτη φύλακος τῶν φυλακῶν κ. Μάκου Κατσαούνη, ποὺ μᾶς ὑπεδέχθη μὲ χαρὰ καὶ συγκίνησι μέχρι δακρύων. Θά σταματήσω μὲ εὐγνωμοσύνη στὸ ὄνομα τοῦ φύλακος αὐτοῦ. Ὄχι γιατὶ εἶνε πατριώτης μου καὶ παιδὶ στενοῦ μου ἀλησμονήτου φίλου, τοῦ μακαρίτη κουρέα Διαμαντῆ Κατσαούνη. Συμπατριώτη εἶχα καὶ τὸν συγκρατούμενό μου, τὸν κατόπιν Λαϊκὸ Ἐπίτροπο τῆς Ἐαμοκρατίας, ποὺ μέ ἔστειλε μὲ τὰ «καλὰ παιδιὰ» τοῦ Μεσολογγιοῦ νὰ περάσω τὸν χειμῶνα τῆς τυραννίας στὰ Ἐαμμοκομμουνιστικὰ στρατόπεδα τοῦ Ἀγρινίου καὶ τοῦ Πλατάνου. Ὁκ.ΜάκοςΚατσαούνης φέρθηκε στὴ σκληρὴ ἐκείνη ὥρα τοῦ Δήμαρχου τοῦ τόπου του, πατριώτης ὑπέροχος, ἄνδρας γενναῖος, κρατικὸς ὑπάλληλος ἀπὸ τοὺς λίγους. Τὰ ἔγραψα αὐτὰ σὲ ἔγγραφό μου ὅταν ἐλεύθερος γύρισα ἀργότερα στὸ Μεσολόγγι, πρὸς τὸν τότε Γενικὸ Γραμματέα τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, τὸν Ἀρεοπαγίτη κ. Νῖκο Χαλκιόπουλο, Μεσολογγίτην κι' αὐτὸν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐτίμησαν τὸν τόπον μας μέ τὴν τιμιότητα, ἱκανότητα καὶ δράσιν των. Ἀλλὰ καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν φυλακῶν κ. Ρούσσος Κουρινάκης, ὁ διαχειριστὴς κ. Ἰωάννης Καποτᾶς, ὁ λογιστὴς κ. Πανάγ. Παπανικολάου, οἱ ἀρχιφύλακες κ. κ. ΚωνσταντῖνοςΒουβούρης, Εὐάγ. Βασιλάτος καὶ οἱ φύλακες κ. κ. Χρῆστος Τζένος, Σπυρίδων Μαυραγάνης, Κωνσταν. Ἀποστολόπουλος, Γεωργ. Κατριμουδάκης, Κλεσμένης Ἀποστολόπουλος, Ἀναστάσιος Βάρθης, μὲ ὅλους τοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεχαν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς ἔδειξαν ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν πατριωτισμό τους τὴ φοβερὴ ἐκείνη ὥρακαὶσέβλεπαν τοὺς Ἐθνικόφρονας κρατουμένους ἔδειξαν στοργὴ κι' ἀγάπη ἀλησμόνητη.

Μᾶς ἔβαλαν στὸ ἀναρρωτήριο, ἕνα δωμάτιο ποὺ βλέπει πρὸς τὸ δρόμο, καὶἐχειδλη;τὴθέα τῆ; Πάτρας. Ὁ ἰατρὸς κ. Ἀνδρέας Μουτούσης ποὺ ἐπέβλεπε τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν ἀπολύμανσιν τῶν φυλακῶν, ὡς προϊστάμενος τότε τοῦ ὑγιεινομικοῦ κέντρου Πατρῶν, ἔδειξε ὅλη τὴ πατριωτική του προθυμία γιὰ νὰ μᾶς παρασχεθῇ κάθε εὐκολία καὶ ἡ νοσοκόμος κ. Κοῦλα Ἀδαμαντίδου δὲν ὑστέρησε εἰς ἐνδιαφέρον.

Τὸ περιβάλλον ἦτο πλέον εὐχάριστον ἐν συγκρίσει μὲ τοῦ Λυμπεροπούλου. Οἱ κατάδικοι καὶ οἱ ὑπόδικοι τοῦ Μαργαρίτη -τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν — καὶ αὐτοὶ ἔδειξαν ὅλην τους τὴν συμπάθειαν γιὰ μᾶς τοὺς Γερμανοκρατουμένους. Ὁ μάγειρος τῶν φυλακῶν Παναγῆς Λεγάτος — κρατεῖται ἀκόμα — ὁ Ἀνδρέας Κολοκοτᾶς — ποὺ διὰ βασα στὰς ἐφημερίδας ὅτι τὸν ξανακατεδίκασαν προχθὲς στὰς Πάτρας, ὁ Ἰωάννης Ἰατρίδης, ὁ Βούπας, ὁ Ἀναστάσιος Διάτσης, ὅσον καὶ ἀνεξαντσχέσιν μὲ τὴν ὑπηρεσιανσῆςδημοσίας ἀσφαλείας Πατρῶν γιὰκλοπὲς κλπμπόρεσαν καὶαὐτοὶ στὸ ἰδικός μας θέμα νὰ δείξουν συγκινητικὰ αἰσθήματα, προθύμου ἐξυπηρετήσεως σ' ὅλα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας κ τῆς ποὺ μὲ μετέφεραν στοῦ Μ γαρίτη, ἦλθε νὰ μὲ ἴδῃ ὁ στρ τηγὸς κ. Γεώργιος Νικ, ἀρχ γὸς τότε τῶν ἀξιωματικῶν Ἀχαΐας. Γενναῖος ὅπως σ' ὅλ του τὴ στρατιωτικὴ ζωή, ὁ Μ μιος Μεσολογγίτης, ἀντιμετ σε καὶ στὴ κατοχὴ ὅλη τὴν μ νία τοῦ Ἐαμοκομμουνισμοῦ, πο τὸν εἶχε προγράψει. Μᾶς ἔ ἔφθασε καὶ ὁπαλαίμαχος τῆς Π τρινῆς δημοσιογράφος, ὁ πάν ἀγαπημένος μου Διευθυντὴς «Ἀπογευματινῆς» κ. Μήτσ Σγουρδέλης. Στὰ πρόσωπά του ἔβλεπα ὅλο τὸ παληό, πατ ωτικό, εὐγενικὸ καὶ ἱστορικ Μεσολόγγι. Μοῦ ἔδωσαν χ ἔχουν νεώτερες πληροφορίες γ τὴν πατρίδα μας καὶ ὅσες εἰ λες γιὰ τὴν ἐξέλιξι τοῦ πολ μου καὶ τὴν ὁσονούπω κατά ρευσι τοῦ Γερμανικοῦ Κρά τους.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ἦλθε καὶ εἶδε ὁ ἰατρὸς καὶ πρώην Δήμαρ χος Πατρέων κ. Ἰωάννης Βλά χος. Ὁ κ. Κουρινάκης ἐπέτρ